

har taget fejl, naar man mener, at man kan holde denne Beskatning paa det Lavmaal, hvori man nu begynder med den.

Saa siger det ærede Medlem: Ja, det er jo i Grunden det samme, det konservative Folkeparti vil; hvad er Forskellen? Man vil blot fra den Side, det ærede Medlem tilhører, have Jordværdien lidt stærkere beskattet; man vil ikke beskatte de Værdier, der skabes af den dygtige Mand, og derfor vil man indføre den nye Jordskat. Der er en betydelig Forskel paa Opfattelsen i det konservative Folkeparti og den, det ærede Medlem gør sig til Talsmand for; thi saa snart man kommer ind paa Jordbeskatningen, og navnlig Jordbeskatning paa det Grundlag, her er fastsat, er man ude paa de vilde Veje. Saa længe vi holder os til Ejendomsskylden, er der Ejendommens Værdi i Handel og Vandel at holde sig til, men saa snart vi kommer ind paa Jordværdien, bliver det et ganske løst Skøn, Grundbesidderen skal prisgives.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde, at jeg havde betegnet dette Forslag som et Uhyre. Ja, det er jo lykkedes det ærede Medlems Meningsfæller at pynte noget paa Uhyret. Men hvorfor har de pyntet paa det? Det er jo af Skræk. De Herrer er bange for at skræmme deres egne Vælgere, derfor har de pyntet paa Uhyret. Jeg havde erkendt, sagde det ærede Medlem, at der ikke skete nogen Forskydning paa dette Punkt. Nej, saa meget har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at i mangfoldige Tilfælde og efter de Eksempler, der er forelagt, er det lykkedes de Herrer ved hele den Reguladetri, de har benyttet som Beregningsgrundlag for Skatten, at konstruere en Beskatning, der i nogen Grad falder sammen med den, der gælder i dette Øjeblik, men som ikke skulde have været gældende i Øjeblikket. Hvis man gaar ud fra den Lov, der skulde have været gældende, Loven af 1903, vil det vise sig, at de Herrer's Forslag medfører en Stigning, navnlig paa Landet, undtagen maaske i ganske enkelte Kommuner. Jeg ved ikke, om det var den ærede Ordfører eller den ærede følgende Taler, der hentydede til den Kommune, jeg selv bor i. Men der spiller Landbruget en saa ganske ubetydelig Rolle i Forhold til de andre Grunde i Kommunen, at kun 35 kommer ind under Betegnelsen Landbrugere, hvormod der er 1 100—1 200 andre Grundejere, og det giver naturligvis andre Udslag end i de rene Landkommuner.

Begge de ærede Medlemmer sætter deres Haab til Fremtiden og til, at Skatte-

yderne nok vilde faa et andet Blik paa Sagen end det, vi har søgt at give dem. Men jeg tror, de Herrer tager fejl, eller rettere sagt, jeg er overbevist derom. Lad os tales ved om nogle Aar, saa kan vi se, hvem der faar Ret.

Med disse Ord skal jeg opfordre mine Meningsfæller til at stemme imod dette Lovforslag.

Ordføreren (Maegaard): Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds benyttede i sin sidste Udtalelse et Udtryk, som fuldkommen dækker hans Partis Agitation i denne Sag og det ærede Medlems Argumentation og Slutninger, nemlig Udtrykket Reguladetri. Den Betegnelse tror jeg, vi godt nu kan hæfte paa det ærede Medlems Partis Agitation, paa det ærede Medlems Argumentation og paa det ærede Medlems Konklusion. Det ærede Medlem siger, at vi ikke vil fragaa, at Skatten kan blive fordoblet efter dette Forslag. Nej, selvfølgelig. Men hvor mange Gange er ikke Skatten blevet fordoblet fra 1903, da de nuværende Skattelove vedtoges, til i Dag! Men der er en Forskel, og det er den, at her er anlagt baade for Bykommuner og for Amtskommuner en fast Promille, som man paa den faste Ejendomsbeskatnings Omraade ikke maa gaa over; det har aldrig været gjort tidligere. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem, at skal vi fortsætte denne Diskussion stort længere, tror jeg, der kommer den ene Blottelse fra det ærede Medlems Side efter den anden. Der har aldrig i Beskatningslove for Købstadkommunerne været fastlagt en Maksimumsgrænse. Men her er det gjort. Og saa tør det ærede Medlem dog staa op og sige, at vi intet har gjort for at hindre en Stigning af Skatten.

Det ærede Medlem mener, at vi maa erkende, at vi ikke har gjort noget for at holde Beskatningen paa et Lavmaal. Jo, vi har gjort vort til, at Beskatningen af fast Ejendom hverken i Bykommuner eller i Amtskommuner skal kunne stige ud over en rimelig Grænse, ogsaa af Hensyn til det, det ærede Medlem gerne vilde give sig ud for at være Forsvarer af: Realkreditten. Vi ønsker ikke, at Ejendomsbeskatningen skal gaa ud over det naturlige, og det har vi fastslaet i Lovforslaget.

Endelig siger det ærede Medlem, at Jordværdibeskatningen er ganske ude paa de vilde Veje, men ved Ejendomsskylden har man dog Købesummerne at holde sig til. Jeg ved ikke, hvor stort Kendskab det ærede Medlem har til de Vurderingssum-